

Po kolejích tlapká kluk.
Jmenuje se Lukáš, ale říkají mu Luk.
Kluk Luk.

Klouže se a dělá vlak. Troubí a píská a výská.
A vlak už vráží na nádraží, kde čekají Dan a Tom.
„Vystupovat! Konečná!“ volají a mají pravdu,
protože koleje dál nevedou.

Luk se rozhlíží. Zvědavě kroutí hlavou sem a tam. Kam se podívá, tam je nějaká sesutá zeď. Hromada cihel. Nebo dveře do prázdna. A přímo nad hlavou komín. Kulatý a tak vysoký, že může šimrat mraky na bříše. Pyšně kouká do oblak i na okolo poletující ptáky. A na klubko dětí dole na trávníku. Mezi dětmi lelkuje Nelka. Nic nedělá. Jen si komín prohlíží ze všech stran.

„Páni, tady by se to hrálo na lupiče,“ křičí Luk na Dana s Tomem a šplhá hromadou sutin ke komínu. Obejde ho kolem dokola a dlaní hladí jeho oprýskanou tvář. „Tváříš se jako kakabus, komíne.“ A komín mlčí a mlčí. V bodláčí číhá černý kocour. „Co ty tu děláš?“ ptá se Luk.

*Tváříš se
jako kakabus,
komíne.*

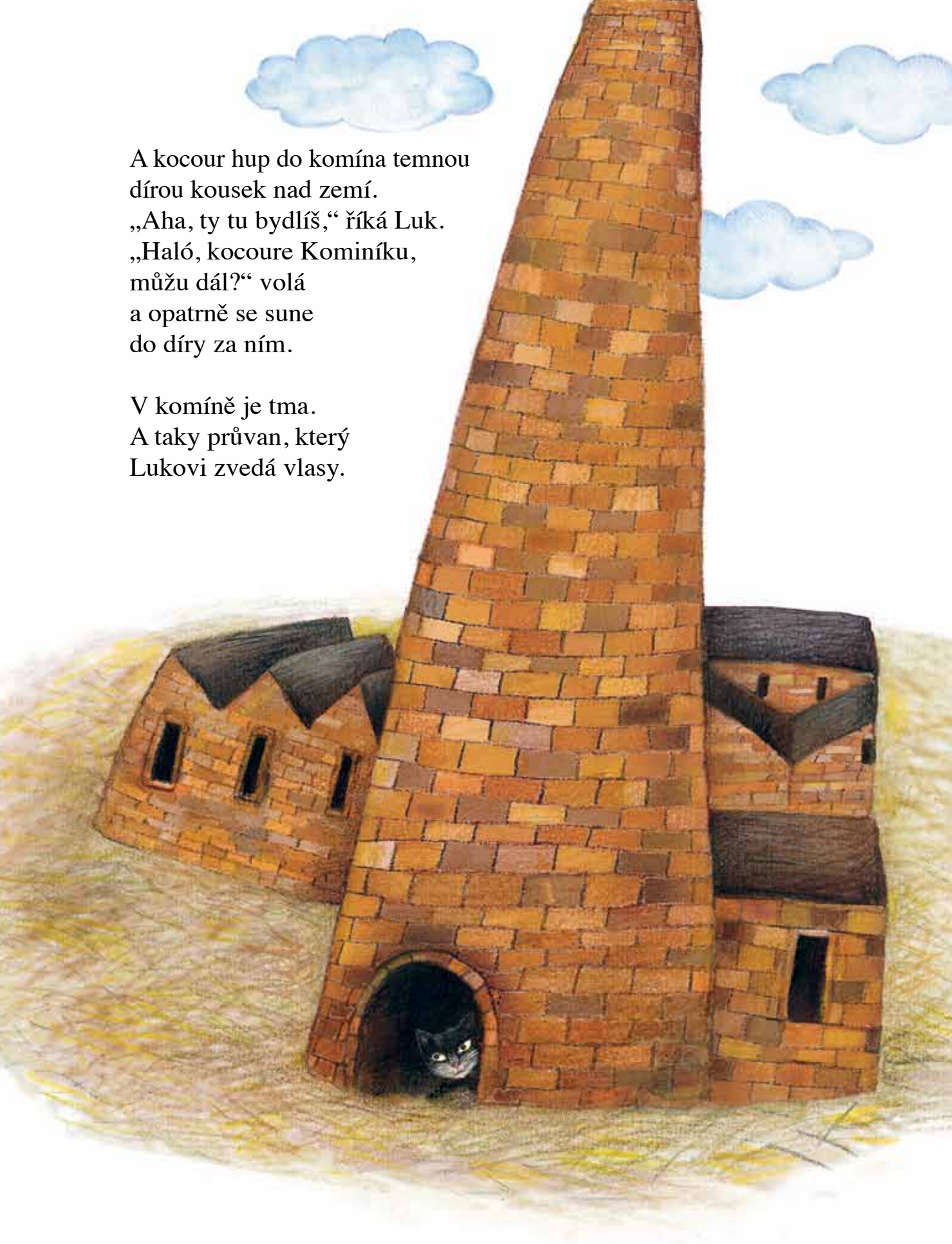
A kocour hup do komína temnou
dírou kousek nad zemí.

„Aha, ty tu bydlíš,“ říká Luk.

„Haló, kocoure Kominíku,
můžu dál?“ volá
a opatrně se sune
do díry za ním.

V komíně je tma.

A taky průvan, který
Lukovi zvedá vlasy.

Jen úplně nahoře vidí malé kolečko světla. Luk zakloní hlavu a kouká a kouká.

Kolem to fouká, fučí a hučí, ale Lukovi to nevadí. Je právě námořní kapitán a obřím dalekohledem hledí daleko.

A moře je modré a bílé. Za mořem je Afrika. A v Africe žijí žirafy a sloni a lvi. A taky táta.

Do komína nakouknou Dan s Tomem.

„Kde jsi? Vymysleli jsme hru na mimozemšťany.“

Luk jen zavrtí hlavou. Hra na vyhlížení táty je lepší.

Venku se šere. Kolečko nahoře na komíně ztmavlo soumrakem.

Vlak na kolejích píská:

„Domů, děti! Honem! Nelelkuj, Nelko! Za chvíli bude tma a mámy na vás čekají s večeří.“

„Ahoj, komíne!“ řekne Luk. „Už musím jít. Ale přijdu zas!“

„Cos to dělal, Luku?“ lamentuje doma máma. „Teda, ty vypadáš!“

„Díval jsem se komínem do Afriky.“

„Tak daleko? A co jsi viděl?“

„Žirafu, slony a lvy. Ale tátu ne.“

„Hm,“ říká máma. „Tak pojď radši napsat úkol. Co dneska máte?“

„Velké ká.“

„Svedeš to sám, Luku?“

„Svedu, ale nechce se mi. Mami? Chodí kluci v Africe taky do školy?“

„To víš, že chodí. Kluci i holky. Proč se ptáš?“

„Já jen tak.“

„Tak piš, Luku, ať to máš.“

